

LEBRIS

We know
books

Dăruieți și veți primi

* * * *

Povestiri adevărate

Traducerea din limba rusă de
Natalia Lozan

București

 editura
ORTODOXIA

Cuprins

Introducere 3

Dăruiți și veți primi

Povestiri adevărate

Medicii nu mi-au dat nicio garanție, așa că am mers la Sfânta Matrona 9

“Măicuță Xenia, nu mă lăsa, ajută-mă!” 13

“Tată, el e!” 17

Ajutor pentru micuțul Luca 21

Ajutorul miraculos al Maicii Domnului și al Sfintei Xenia 25

“Am fost diagnosticată cu cancer” 35

Nepotului meu i s-a descoperit un neoplasm malign în creier	37
“Fiica noastră nu putea merge”	39
“Fiica mea nu putea rămâne însărcinată” ...	42
“În martie 2021 am fost concediat de la locul de muncă”	44
Un băiețel perfect sănătos	47
Scăderea minunată a febrei mari	50
„Femeilor, supuneți-vă bărbaților voștri precum și Biserica se supune lui Hristos”	52
Sfântul Trifon ne-a ajutat să găsim cheia ...	58
Roagă-te și Dumnezeu le va rândui pe toate! .	64
Sfântul Nicolae ajută să se găsească actele ...	66
Sfinții Petru și Fevronia întăresc o familie ...	68
Ajutorul minunat al Sfântului Ambrozie de la Optina	71
M-au calomniat colegii	73
“Sfântul Ambrozie a revenit”	77
“Mergi la Optina, acolo e nevoie de tine”	81
Nu mai fumez de 2 ani	84

Icoana Maicii Domnului „Potirul nesecat”	85
„Fugi acasă, soția ta se roagă pentru tine.”	88
“Totul ne va reuși”	91
“Cum va rându-i Dumnezeu”	95
“Nu ne judecați pe noi păcătoșii: și noi ne dorim să fim fericiți”	97
“Alcoolul era să mă omoare”	100
„Ajută-mă, Sfinte Nicolae, nu mai am putere!” .	102
„Am rămas fără loc de muncă”	105
“Nu am mai îndrăznit să mă mai ating de țigări”	107
“Nu mai plânge, își va găsi banii”	109
„40 de zile ne-am rugat cu lacrimi Sfântului Nicolae. Și s-a întâmplat o minune”	111
„Îți mulțumesc Sfinte Nicolae pentru copilul minunat!”	113
„Cu ajutorul Sfântului Nicolae am reușit să mă las de fumat”	116
Problemele și sarcinile de nerezolvat au dispărut	118

“Matronușka te va vindeca”	120
Papilomul a dispărut	122
“Mamă, văd normal!”	125
“Sfântul Luca m-a auzit”	127
“Mama a început să meargă”	129

Medicii nu mi-au dat nicio garanție, așa că am mers la Sfânta Matrona

Fiecare persoană are propria sa poveste despre cum și-a găsit calea către Dumnezeu. Povestea mea a început cu o călătorie la Sfânta Matrona și cu câteva întâmplări minunate, pe care a fost imposibil să le neg, chiar și având o atitudine sceptică.

Când m-am căsătorit, am fost diagnosticată cu "infertilitate primară". Soțul meu m-a susținut cum a putut.

La acea vreme, nu mă preocupau prea mult copiii, aveam doar 19 ani. Nu mă gândeam nici la Dumnezeu la fel de mult ca acum.

După jumătate de an de la căsătorie, am trecut printr-o altă încercare: soțul meu a început să aibă dureri de cap înspăimântătoare. A urmat un tratament care nu l-a ajutat.

După un timp, soțul meu a suferit un accident vascular cerebral și a intrat în comă. Starea lui se înrăutățea în fiecare zi, iar medicii de la spitalul local nu aveau soluții. Doar un neurochirurg a reușit în cele din urmă să stabilească diagnosticul corect: "meningită purulentă".

Medicii au decis să amâne operația, dar ne-au avertizat că nu ne pot oferi nici o garanție, deoarece soțul meu era într-o stare foarte gravă.

Nu vă pot descrie nici acum starea mea de atunci.

A doua zi, soacra mea mi-a propus să mergem la Mănăstirea Pokrovsky, unde se află moaștele Sfintei Matrona. Pe atunci, nu știam cine este această sfântă. Am fost de acord doar pentru că nu-mi păsa unde să merg și ce să fac, ci doar să pot avea o speranță, fie și foarte mică.

Am fost uimită când, a doua zi după ce am mers la mănăstire, soțul meu a ieșit din comă. Și medicii erau surprinși, iar bucuria noastră nu avea limite! Părea că starea sa se îmbunătățește.

Dar, după o săptămână, în urma unei tomografii de control, medicul curant al soțului meu a insistat asupra unei operații urgente.

El a spus:

- Nu înțeleg cum mai este în viață. Cu atât de

mult puroi la creier, oamenii nu supraviețuiesc.

— Am dat acordul pentru intervenția chirurgicală, deși îmi era foarte frică.

Până atunci, nu mă rugasem niciodată, doar în copilărie. Dar în acele zile m-am adresat Domnului cu o putere și o îndrăzneală pe care nu le-am mai avut niciodată.

După intervenție, starea soțului s-a îmbunătățit.

În a cincea zi, spre uimirea medicilor, a putut să meargă singur. Desigur, nu am reușit să evităm complet consecințele, dar chiar și eu uit adesea că are o dizabilitate. Chirurgul care l-a operat a confirmat că s-a întâmplat un adevărat miracol.

Cu toate acestea, povestea nu s-a încheiat aici.

Nu este un secret că multe cupluri infertile merg la Sfânta Matrona după ajutor. Desigur, în momentul în care am vizitat mănăstirea, nu mă gândeam la asta, dar la trei luni după externarea soțului meu, am reușit să rămân însărcinată.

Astfel, s-a născut prima noastră fiică.

Pentru mine, este o mare bucurie să pot merge la Sfânta Matrona și să-i mulțumesc pentru rugăciunile și mijlocirea ei către Dumnezeu, dar după a doua sarcină, nu am reușit să ajung la ea pentru a-i mulțumi.

M-am rugat lui Dumnezeu și i-am cerut să mă ajute să pot merge cu copiii mei și să mă închin la moaștele ei. În cele din urmă, am reușit.

La câteva zile după aceea, am aflat că sunt însărcinată cu al treilea copil.

Ludmila Gorskaia

“Măicuță Xenia, nu mă lăsa, ajută-mă!”

Cunoaștem cu toții din copilărie, că atunci când suntem în primejdie, trebuie să cerem ajutor. Dar ce facem dacă frica și lipsa de apărare ne încătușează atât de tare încât limba ni se lipește de cerul gurii și nu putem rosti niciun cuvânt? Ne rămâne doar rugăciunea.

Într-o astfel de situație s-a aflat o prietenă apropiată de-a mea, Tatiana, care purta mereu cu ea o icoană a Cuvioasei Xenia din Sankt Petersburg. Iar Sfânta i-a oferit ajutorul, atunci când părea că n-o mai poate ajuta nimeni.

În acea perioadă, Tania era studentă la Universitatea de Stat din Sankt Petersburg. Deoarece locuia la căminul studentesc, trebuia să respecte regulile stricte de la cămin.

“După o anumită oră, nu mai puteai intra în

cămin,” își amintește Tania. “Dar pentru că aveam o mătușă în Moscova, uneori totuși plecam în vizită la ea. O dată am întârziat atât de mult, încât am realizat că nu voi prinde trenul de seară și nu voi putea intra în cămin, așa că am decis să iau primul tren de dimineață. Asta însemna că trebuia să fiu la gară dimineața foarte devreme.”

Tania a ajuns la gară la ora cinci dimineața. Era liniște. Sala de așteptare a gării era goală, luminată de becuri palide care ardeau parcă la jumătate de putere.

Tania s-a așezat pe o bancă să doarmă un pic, când a observat nu departe un bărbat, care părea a fi un cerșetor. Boschetarul abia se trezise și vorbea cu voce tare cu el însuși.

Observând privirea cerșetorului, Tania i-a zâmbit.

I-a întins o bucată de ciocolată, pe care o primise de la mătușa ei.

“Nu aveam nimic altceva de oferit. În buzunar aveam doar un abonament la transport în comun și carnetul de student. Nu aveam bani, iar din mâncare aveam doar ciocolata”, povestește Tania.

Bărbatul a oftat, și-a pus haina, care până atunci îi servise ca pernă, și s-a apropiat de fată.

“Dar tu nu ești flămândă? Mâncăm împreună și

apoi ne culcăm împreună?” i s-a adresat bărbatul, a pus pus mâna pe umărul ei și a strâns-o tare.

Înăuntrul fetei totul s-a strâns. Ora cinci dimineața. Gara complet goală. Este inutil să chemi în ajutor. Ghișeele erau departe, nu exista niciun polițist de patrulă. Nimeni nu ar fi auzit. Bărbatul a scos un cuțit din buzunar și l-a apropiat de gâtul ei:

“Acum scoate cerceii și dezbracă-te.”

Tania și-a amintit că avea o icoană a Cuvioasei Xenia din Sankt Petersburg atârnată de gât. Între timp, bărbatul a început să-i descheie haina și tânăra a realizat că el nu se va rezuma doar la jaf.

“Măicuță Xenia, nu mă lăsa, ajută-mă!” a șoptit Tania.

Și în acel moment, din spatele unei coloane, a apărut neașteptat o patrulă de poliție.

Doi bărbați în uniformă au văzut că cerșetorul o hărțuia pe fată, au alergat către el și l-au imobilizat pe bărbat.

“Înțelegeți, au ieșit din pământ. Niciun sunet nu se auzise până atunci. Liniște și tipul acesta cu cuțitul și iată că apar doi polițiști în uniformă.”

Tania este convinsă că Dumnezeu a salvat-o, datorită ajutorului Cuvioasei Xenia din Sankt Petersburg.

“Știi, când ai nevoie de ajutor, nici nu e nevoie să strigi, o poți spune și în șoaptă. Sfinții ne sunt foarte aproape și sunt mereu gata să ne ajute” spune Tania.

De atunci, icoana Cuvioasei Xenia o însoțește mereu.

“Tată, el e!”

Această istorie mi-a fost împărtășită de Ieromonahul Feofilact (Belyanin), care s-a nevoit la Mănăstirea Pskov-Pechersk.

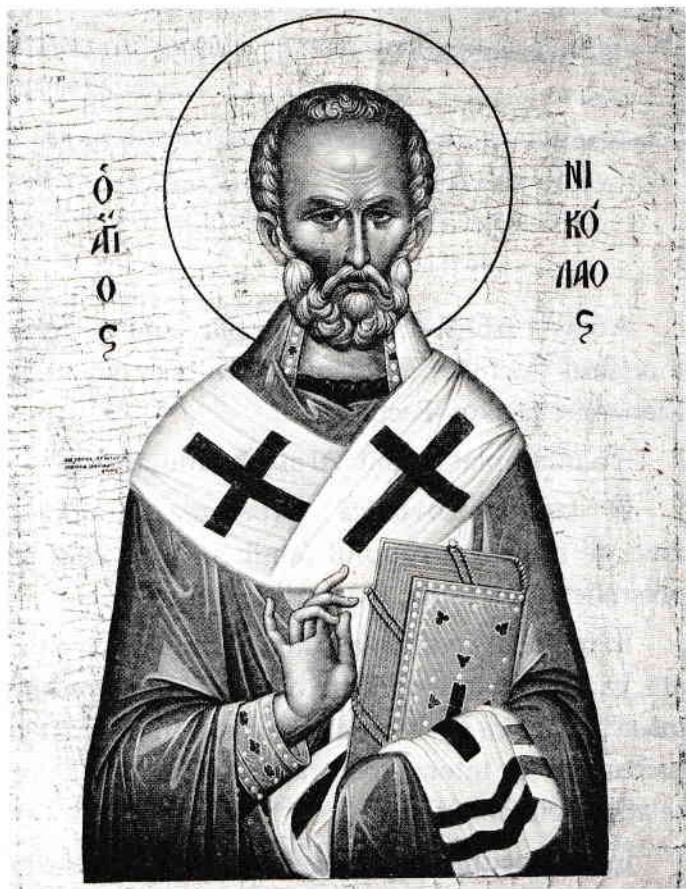
S-a întâmplat în anii '70 ai secolului trecut.

O familie sovietică sărbătorea zgomotos ziua de naștere a capului familiei, după cum se obișnuiește, cu ospăț, toasturi și băuturi.

În mijlocul veseliei, au uitat de fiul lor de cinci ani, care se învârtea printre oaspeți, umbla pe sub masă și, fără ca părinții să observe, s-a strecurat la balcon, un loc interzis pentru el. Apartamentul lor se afla la etajul opt.

În mijlocul distracției, copilul a dispărut. L-au căutat peste tot. Nu era în cameră, nu era în bucătărie, nu era în hol. Ușa era închisă, nu putea să plece.

Părinții s-au îndreptat spre ușa deschisă a balconului. Dar nu era pe balcon! Înspăimântat, tatăl

Sfântul Nicolae